

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

22. juni 2016

Besvarelse af spørgsmål 244 alm. del stillet af udvalget den 30. maj 2016 efter ønske fra Mette Reissmann (S).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 244:

Af bemærkninger til ændringsforslag nr. 9 til lovforslag nr. L 146, jf. L 146 – bilag 16, fremgår det vedrørende § 24 a, at ”Det vil derimod ikke være tilladt, at revisor yder skatterådgivning i form af aggressiv skatteplanlægning. Dette betyder bl.a., at revisor ikke må yde rådgivning, hvor effekten af skatterådgivningen indebærer etablering af selskaber i andre lande, herunder f.eks. i skattelylande, med det formål at undgå at skulle betale skat i Danmark”. I forlængelse heraf ønskes følgende spørgsmål besvaret: a) Kan ministeren bekræfte, at der kan sluttes modsætningsvis fra bemærkningerne således, at en revisor for en virksomhed, der ikke defineres som en virksomhed af offentlighedens interesse, lovligt kan udføre skatterådgivning, der må karakteriseres som aggressiv skatteplanlægning, uden at rådgivningen dog må karakteriseres som strafbar, og finder ministeren, at det er hensigtsmæssigt? b) Kan ministeren bekræfte, at bemærkningerne til ændringsforslaget er uden reelt nyt indhold, da det allerede fremgår af pkt. 9 i præamblen til forordning nr. 537/2014, at en revisor for den reviderede virksomhed af offentlighedens interesse ikke bør udføre skatteydelse, der kan karakteriseres som aggressiv skatteplanlægning? c) Vil ministeren give eksempler på, hvad der skal forstås ved formuleringen ”undgå at skulle betale skat i Danmark”? Ministeren bedes i den forbindelse oplyse, om formuleringen ud over skatteundgåelse og skatteudnyttelse også omfatter skatteudskydelse via succession, udnyttelse og misbrug af dobbeltbeskatningsaftaler og lignende.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Ad a.

Bestemmelsen i § 24 a udnytter en option i den nye forordning om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF. Forordningen og dermed § 24 a vedrører derfor alene revision af virksomheder af interesse for offentligheden, som defineret i revisorlovens § 1 a, stk. 1, nr. 3.

Ved revision af andre virksomheder gælder uafhængighedsreglerne i revisorlovens §§ 24, 24 c, 25 og 26, og reglerne i bekendtgørelsen om revisors uafhængighed.

Disse regler betyder, at revisor skal vurdere om f.eks. levering af skatterådgivning skaber en trussel mod revisors uafhængighed. Revisor skal i givet fald træffe sikkerhedsforanstaltninger for at mindske sådanne trusler.

Bestemmelserne indeholder som hidtil – i modsætning til revisorforordningen – ikke en opstilling af forbudte ydelser. Revisor er imidlertid omfattet af et omfattende etisk regelsæt, som også omfatter levering af rådgivningsydelser til revisionskunder. Desuden gælder ved revision af store virksomheder, at der i sådanne virksomheders årsregnskab skal gives oplysning om honoraret til revisor fordelt på henholdsvis revision af årsregnskabet, honorarer for andre erklæringsopgaver med sikkerhed, honorarer for skatterådgivning samt honorarer for andre ydelser.

Jeg mener således, at de gældende regler for revisors rådgivning af revisionskunder, der ikke er defineret som virksomheder af interesse for offentligheden, er hensigtsmæssige.

Ad b.

Det fremgår af præambelen til forordningen, at revisor ikke bør udføre ydelser for virksomheder af interesse for offentligheden, der indebærer aggressiv skatteplanlægning. Forordningen uddyber imidlertid ikke nærmere, hvad der ligger i udtrykket ”aggressiv skatteplanlægning”.

Jeg er derfor ikke enig i betragtningen om, at bemærkningerne til ændringsforslag nr. 9 til lovforslag L 146 er uden reelt nyt indhold, da bemærkningerne indeholder en kvalificering af begrebet ”aggressiv skatteplanlægning”, som også kan anvendes i vurderingen af, hvorvidt andre konkrete skatterådgivningsopgaver vil være omfattet af forbuddet.

Ad c.

Det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget, at ”Det vil derimod ikke være tilladt, at revisor yder skatterådgivning i form af aggressiv skatteplanlægning. Dette betyder bl.a., at revisor ikke må yde rådgivning, hvor effekten af skatterådgivningen indebærer etablering af selskaber i andre lande, herunder f.eks. i skattelylande, med det formål at undgå at skulle betale skat i Danmark.”

Der er, jf. svaret under b, tale om en kvalificering af udtrykket ”aggressiv skatteplanlægning”. Det er imidlertid ikke muligt at give en udtømmende liste af eksempler på skatterådgivning, der falder ind under aggressiv skatteplanlægning. Formuleringen ”undgå at betale skat i Danmark” er anvendt som udtryk for, at der ved utilsigtet anvendelse af skattereglerne sker en hel eller delvis reduktion af skattebetalingen i Danmark.

Aggressiv skatteplanlægning fremstår ikke som et klart juridisk begreb. I EU-Kommissionens i henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning, beskrives aggressiv skatteplanlægning som:

”Aggressiv skatteplanlægning består i at udnytte alle teknikaliteter i et skattesystem eller uforeneligheder mellem to eller flere skattesystemer for at slippe med lavere skat. Aggressiv skatteplanlægning kan antage mange forskellige former. Den kan føre til dobbelte fradrag (f.eks. når det samme tab trækkes fra i både kildestaten og bopælsstaten) og dobbelt skattefritagelse (f.eks. når indkomst, der ikke beskattes i kildestaten, fritages for skat i bopælsstaten).”

Det fremgår endvidere af henstillingen, at det er et typisk træk ved de pågældende praksisser, at de reducerer skattepligten gennem arrangementer, der er fuldt lovlige, men som strider mod lovens hensigt.

Det må imidlertid altid bero på en vurdering af de konkrete skatteydelse, hvorvidt de indeholder karakteristika, der vil være at anse som aggressiv skatteplanlægning, herunder om den indeholder en utilsigtet anvendelse af danske og udenlandske skatteregler.

Aggressiv skatteplanlægning skal imidlertid adskilles overfor almindelig skatteplanlægning. Anvendelse af skattereglerne i henhold til deres formål anses ikke for aggressiv skatteplanlægning. Skatterådgivning om anvendelse af reglerne om succession og anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster vil derfor som udgangspunkt ikke være at anse som aggressiv skatteplanlægning.

Som anført ovenfor, må det imidlertid bero på en vurdering af den konkrete skatterådgivning.

Med venlig hilsen

Troels Lund Poulsen